

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟ ΚΑΠΕΛΛΟ ΤΟΥ κ. ΣΙΚΑΓΟΥ

(Του 'Αλφόνς 'Αλλαι)

Εγώ που με βλέπετε, κυρία και κύριοι, είμαι κάτοχος ενός ποσού 10,000 φράγκων, είπα (δέκα χιλιάδων), που γλύστηρες μέσα στο πορτοφόλι μου μ' έβαν τρόπο όλως ξεχωριστό.

Αυτός ο χρυσός (που είνε σε χαρτί) δέν είνε προτιμότερο κόπου και μόχθου.

Δέν μου έδωθη από καμιά ψυχρή πονετική. Δέν μου ήρθε ούτε από τόν παιγνίδι, ούτε από λαχείο, ούτε από κανένα επιτυχημένο στοιχήμα, ούτε από κανένα μαστορικό έκβιασμό.

Δέν τόν έκλεψα, ούτε τόν δανείστηκα, ούτε τόν βρήκα στο δρόμο. Τότε λοιπόν πώς; "Α! άκοιχστε!

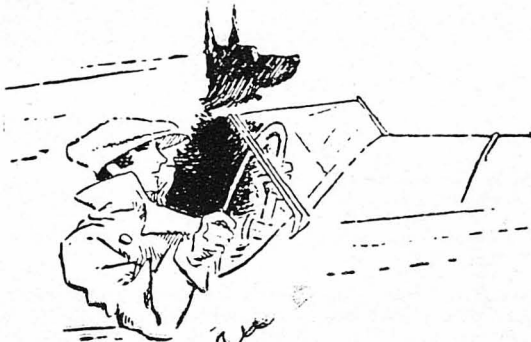
... Έδω και κάμποσες εβδομάδες, ζητούσα ναύρω σπιτι (έκείνο που κρατούσα προτιμητέρα δέν ήτο πιά κατάλληλο στο νέο είδος των επιχειρησών μου). "Α! πόσα πατάματα ανέβηκα! Πόσα ακόμη κατέβηκα, πρό του άνακαλίψω τό ίδεώδες σπιτί!

Μιά ήμέρα, έπεσεκατόμην ένα διαμερίσμα στην όδο Ζύλ Ρενάρ, ένα δημοφθ διαμερίσμα άνετο, καθαρό και φιλόκαλο.

Η ίδια ή νοικοκυρά του σπιτιού, μου έκανε τόν οδηγό.

Γελάστηκα στην άρχή όσον άφορῶ τό κοινωνικόν και κοσμικόν έπιπέδον αυτής της κυρίας.

Μιά μικρή πλουτοκρατία, ούτό ήταν τό συμπέρασμά μου. Δέν έκανα και μεγάλο λάθος. Ήτανε πράγματι μιά μικρή πλου-

τοκρατία, άνυπαντη. Μιά γυναικοῦλα του ήμικόσμου, γνωστική και πρακτική όσο παίρνει.

Έπειδή τό συμβόλοιό της δέν έκλεισε ακόμη, ή κυρία ζητούσε να εῦρη ένα καλό νοικάρη που να νοικιάση εῦθὺς τό σπιτί και διασεκάδα με τά εύχλωτα επιχειρήματα που εύρισκε για να μου περιγράψη όλες της χόρες του σπιτιού της.

"Όλα τά δωμάτια, έλεγε, συνεχόνται χωρίς να συνεχώνται..

Είχε τοποθετήσει τό κρεβάτι της έτσι, άλλα μπορούσε να τοποθετηθῆ κι' άλλιοῦς, έτσι, λόγω χάριν, χωρίς αυτό καθόλου να παραβλάψη την άρμονία του δωματίου.

Και όμορφη, ή τσακίνα! Διγάκι βαρέλα, μα είχε ακόμη φρεσκάδα, μ' όλα της τά περασμένα τριάντα.

"Όταν ξαναπερνάσασ με από την τραπέζα:

— Παίρνετε ένα ποτηράκι πόρτο, μου έλεπε διακριτικά.

Μιά καμαριέρα, που τραγώναν και αυτή, μ' απήλλαξε από τό καπέλλο μου, τό επαναφόρι μου, τό μαστιούγι μου και σεβρίσις τό πόρτο.

Κουτσοπίναμε τό δευτερο ποτηράκι, όταν εσήμανε τό κουδοῦνι της εισόδου.

— Ποιός είνε; ρώτησε ή κυρία.

— Ο κύριος Σικάγος, εἶπεν ή περιπέθης δουλίτσα.

— Οδηγήσε τον στο σαλόνι.

Σάν άνθρωπος της καλής συμπεριφοράς, σηκώθηκα.

Τά είπαμε, τό σπιτί τό εύρισκα καταλληλο, θα ξαναρχόμουν, αύριο ή μεθαύριο, να δώσω άπάντησι.

Μιά ώρα ύστεραύτερα, συναπάντησα στο δρόμο κάποιον έξ άδελφό μου.

— Τρε σίε, τό καινούργιο σου καπέλλο! μου εἶπε, μόλις με άντίκρυσε με θαυμασμό.

— Τό καινούργιο μου καπέλλο!... δέν φορώ καινούργιο καπέλλο.

"Έβγαλα μηχανικώς τό καπέλλο μου και έξηκρίβησα ότι δέν ήταν τό δικό μου.

Δίν έπετρέπετο καμμία άμφιβολία! Κατά λάθος, στο διάδρομο της κυρίας, είχα φορέσει τό καπέλλο του κυρίου που έλεγετο Σι-

Ο ΟΡΙΑΜΒΟΣ ΜΑΣ

ΤΟ "ΜΠΟΥΚΕΤΟ", ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΟΙΝΟΝ

Χωρίς καμμίαν άλλην προεισαγωγήν, χωρίς άσκοπον φλυσηριαν, Ικανοποιημένοι και συγκινημένοι, εκφράζομεν σήμεραν θερμάς ευχαριστίας προς τό ελληνικόν κοινόν δια την θερμήν υποδοχήν, την όποιαν έκαμεν εις τό «Μπουκέτο».

Ουδέποτε περιοδικόν έσημείωσεν έν 'Ελλάδι παρόμοιον θριαμβόν. Αί 'Αθήναι και αι επαρχίαι κατέστησαν τό «Μπουκέτο» τόν άχόριστον σύντροφόν των.

Μικροί και μεγάλοι άναμένον με άνυπομονησίαν την εκδοσιν του εκάστην εβδομάδα. Εισήλθε εις κάθε οικογένειαν, έγινε ό άπαραιτήτος σύντροφος του ελληνικού σπιτιού, κατέκτησε νέον έντελώς εκλεκτόν άνεγνωστικόν κοινόν. Εκτός του μαθητού τό διαβάζει και ό επιστήμων, πλην της μαθητρίας και ή κοσμική κυρία. Χρειάζονται ελληνίδες πολλαί δια ν' άναγράψη κανείς τά γεγονότα τά άποδεικνύοντα την προτίμησιν του κοινού προς τό «Μπουκέτο». Διά ν' αναγράψη κανείς με ποιάν λοχτάραν άγοράζεται, με ποιάν προθυμίαν έγγραφονταί άρθροί οί συνδρομηταί ένταῦθα, εις τός επαρχίαις και τό έξωτερικόν. Λαμβάνομεν ακόμη συγδρομάς και ένθουσιώδεις επιστολάς από τά άκρα της γης, όπου υπάρχει ελληνική ζωή και δράσις. 'Απόδειξις της προς τό «Μπουκέτο» αγάπης και εκτιμησεως, είνε και ή κάτωθι ευγενική επιστολή ην προχθές έλάβομεν:

Δέρμα 16 Αύγουστου

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Εις 'Αθήνας

Κύριε Διευθυντά

Μέρον τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς δι' εντολῆς ὑπο σημεριῆν ἡμερομηνίαν Σῆς ἑμβάλλω Δραχ. 200

1) Συνδρομῆν ἑξωτερικῶν κ. Γκερέυ > 120

2) > ἰστορικῶν ἑπ' ὄνοματί μου > 80

'Ἐξετίμησα πολύ τό περιοδικόν σας και ὅς παρακαλῶ ὅπως με έγγραφητε μεταδῶν τῶν συνδρομητῶν σας. 'Ἐπίσης και τήν ἑξαδέλιφην μου σύζυγον τοῦ 'Ανδρου Προέστῆου Σερογιέβου κ. Γκερέυ. Πρόκειται νά της τό νόμισμα δώσω ἐπὶ τῆ ὀνομαστικῆς ἐορτῆς της. 'Ὡς 'Ελληνίς τό γένος θα εὐχρισισθῆ με τό ἴσον ἐκλεκτόν, τόσον πεφημισμένον και διακεκοιμένον περιοδικόν σας. Με τήν ἀνόνησιν τοῦ «Μπουκέτου» θά ἑθνηεῖται και θ' ἀναπολεῖ τήν 'Ελλάδα, τήν ὁποίαν νοσταλγεῖ. Δέν ὀμοιβάλλω γέ δεῖ θά ἐκτιμησῆ τό «Μπουκέτο» και θά ν' ἠγορήσῃ. Δέν ὄς φαίνεται κ. Διευθυντά, ἔπιπνεχῆς τό δῶρον μου; Τά ἄνθη τοῦ «Μπουκέτου» σας θά διατηροῦσιν και εις τήν ἐξῆν ἀμόρατα δλόκληρον τό ἔτος.

Μετῶ πλείονος τιμῆς

ΤΑΣΙΤΣΑ ΒΑΡΓΕΜΕΖΗ

'Υπάλληλος 'Εθνικῆς Τραπεζῆς

Τό ευγενικόν και ὄρατον παράδειγμα της φίλης τοῦ «Μπουκέτου» ἀναγνωστριάς ἔς τό μνημοῦν και πᾶσαι και πάντες οἱ ἄλλοι φίλοι και ἀναγνώσται του.

κάγος.

Στό βάθος αὐτοῦ τοῦ καπέλλου ἄστασθε ή χρυσή μάρκα ἐνός πιλοσποῦ της Νέας 'Υόρκης και πέντ' ἔξη ἀρχικά ψηφία.

Δέν βγῆκα γαμένος με τήν ἄλλασία μου ἔκαστα. Τό καπέλλο τοῦ 'Αμερικάνου αὐτοῦ ήταν ἐκτάκτως ὄραίο και μου πήγαινε και θαυμάσια.

'Ενα ἑλαστό πρίσμινο φούσκωνε τό ἑσωτερικό δέρμα.

Με μιά πρόγειαση φουίνα που ἔκαστα, δέν άουρησα να ἑξακοιβώσω ὅτι ήσαν τρισημμένα. σ' ἔκνετο τό μέρος, δέκα ὄμορφα χιλιοδραχμα.

"Ὡ! τό πράγμα ήτο ἄπολύστειτον!

Πρό τοῦ ἀναβῆ στίς καλῆς του φίλης, ὁ κ. Σικάγος προνοητικῶτα ἔκρινε αὐτό τό ποσόν, που χωρίς ἀμφιβολία τό είχε προσημασμένο για ἄλλο σκοπό.

... Καί ἐγὼ ἔμεινα, χῆσωντας, μπροστά σ' αὐτές της γελοῖες δέκα χιλιάδες.

'Η βαναυσότης τοῦ 'Αμερικάνου (γιατί ἐπὶ τέλος εἶνε χωριατιά να δελγη κανείς τέτοια δυσπιστία στή μαϊτρέ! σα τον) μου ἐγέννησε για μιά στιγμή τήν ἰδέα να ἰδιοποιηθῶ ἁπαθήστατα αὐτό τῶ τυχερό εἶρημα. 'Αλλά ή τιμιότης μου ὑπερῆνε.

— Αὐτά τά γρήμματα δέν εἶνε δικά μου! Θά τ' ἀποδῶσσι στο νόμιμο κάτοχό τους.

"Όλες μου ὄψεις ή προσπῆθεισε για να ξαναῦσῶ τόν κ. Σικάγο ἀπέβησαν ἀνωφελεῖς.

'Η κυρία δέν θέλησε να μου δῶση καμμία πληροφορία.

Μιά επιστολή που της ἔδωσα για να τήν παραδώση στήν κύριο ἔμεινε χωρίς ἀπάντησι.

Καθὼς βλέπω θα καταλῆσω να χρησιμοποιεῶ στίς ἀτομικές μου ἀνάγκες αὐτό τῶ γρήμα που μοῦδωσε από τήν οὐράν. Πέτε μου και σῆς— χωρίς να ἔηλεύετε — αν μπορώ να κάω διαφορετικῶν. Πᾶς:...

ΑΛΦΟΝΣ ΑΛΛΑΙ

